

DRUŽENJE S SLOVENSKIMI FOLKLORNIKI V NEMČIJI

METKA KNIFIC

Od 31. marca do 2. aprila 2006 je v Berlinu potekal 11. posvet slo-venških društev, katoliških misij, učiteljev, socialnih delavcev in predstavnikov slovenskih folklornih skupin. Glavna organizatorka, gospa Anica Kraner iz Slovenskega kulturno-prosvetnega in športnega društva v Berlinu, je k sodelovanju povabila slovenske predstavnike, da so predavali ali vodili vaje za potrebe razvijanja folklorne dejavnosti, razvijanja petja ljudskih pesmi v zborih ali razvijanja dramske igre. Tridnevni seminar, namenjen folklornikom, v katerem je bila pozornost posvečena poustvarjanju plesnega in glasbenega izročila, sva vodila Metka in Bojan Knific, na harmoniki in violini sta korepetirala Domen Pavlič in Matej Oštir, zborovodje in pevce je s slovensko ljudsko pesmijo seznanjala Manca Habjanič Gaberšek, za dramsko igro pa je skrbel Tone Partljič. K slavnostnemu razpoloženju so pripomogle pozdravne besede veleposlanice Republike Slovenije v Nemčiji Dragoljube Benčina, udeležence seminarja pa so pozdravili še vodja Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu Zorko Pelikan, Marjan Drnovšek z Inštituta za slovensko izseljenstvo ZRC SAZU, Tomaž Matjašec iz Konzularnega oddelka v Berlinu idr. Vrhunec posveta je predstavljal sobotni večer, ki je bil poimenovan slovenski kulturni večer z nastopi vseh treh delovnih skupin. Folklornega seminarja so se udeležili predstavniki različnih slovenskih društev, ki delajo in ustvarjajo v Nemčiji. Presenečena sem bila, da so se odzvali večinoma mladi (druga generacija Slovencev) iz Münchna, Ingoldstadta, Stuttgarta, Essna, Rentlingena in od drugod. Urnik je bil za vse precej naporen, saj je bil cilj seminarja, da se udeleženci naučijo nekaj plesov, ki so bili zapisani na Gorenjskem in Dolenjskem, ob tem pa so želeli, da iz izbranih plesov sestavimo dve odrski postavitvi, ki bi ju vsaj nekateri lahko prenesli v skupino, s katero sicer delajo. Izbrali smo štajeriš, mazurko, nojkatoliš, brcpolko, žakle šivat, marjanco, pokšotiš, pesem Preljuba mi soseda in plesno-pevsko igro Vsi za mano, komaradi. Na seminarju so se udeleženci zelo prizadevali, da bi spoznali slovenske ljudske plesne, višje in pesmi, tako da je bilo prav čutiti,

čeprav se morda sliši nekoliko romantično, kako jim v žilah še vre slovenska kri in kako se zavedajo pomena spoznavanja svojih korenin. Prav goreče so sodelovali pri vseh aktivnostih in z navdušenjem spremljali napotke, ki so jih bili deležni.

Zanimivo je, da se v Nemčiji vsako leto srečujejo Slovenci, ki delajo na kulturnem področju in ob tem s pomočjo slovenskih predavateljev želijo priti do novih znanj, želijo se učiti in vsaj okvirno spoznati razmere na izbranih področjih v Sloveniji. Drugje po Evropi tovrstnih aktivnosti vsaj tako množično in tradicionalno ni mogoče zaslediti. Pri posvetu ne gre le za ohranjanje in poustvarjanje prvin preteklih načinov življenja, za spoznavanje dramske igre in ljudskih pesmi, ampak gre tudi za srečevanje Slovencev, za druženje, ki je bistveno zaznamovano s slovensko besedo. Zanimivo in za slovenski narod pomembno je, da Slovenci na tujem ohranjajo in poustvarjajo slovensko kulturo, da otroke učijo slovenščine, da jih učijo slovenske plesne, pesmi ipd. Ugotoviti pa ni težko, da se slovenske folklorne skupine v Nemčiji srečujejo s podobnimi težavami kot skupine pri nas, le težave so zaradi oddaljenosti od domovine še toliko izrazitejše. Pestijo jih kadrovske težave, skupine nimajo denarja, literatura jim je manj dostopna kot nam, redkeje pridejo v stik z ljudmi, ki dobro poznajo ljudsko plesno, glasbeno in oblačilno dediščino ipd. Prav zato jim lahko še toliko bolj čestitamo - čestitamo za prehojeno pot in za pot, na katero se podajajo. Ne le za folklorne skupine na Slovenskem, tudi za tiste, ki delujejo zunaj meja, je pomembno, kako se lotevajo prenašanja izročila v sodobnost. Zapišem lahko, da se vsaj ti, ki smo jih na seminarju spoznali, trudijo, da bi izročilo današnjemu času primerno približali ljudem.

Taka in podobna izobraževanja Slovincem na tujem predstavljajo skoraj edino možnost, da se naučijo česa novega in da prejeta znanje prenesejo na svoje skupine. Zato je

Za živo glasbo sta na seminarju v Berlinu poskrbela Matej Oštir (na fotografiji) in Domen Pavlič. Novo mesto. Folklorni tabor za odrasle.
(Foto: Janez Eržen, januar 2006.)

pomembno, da so seminarji prilagojeni njihovim potrebam, da jim, vsaj kar se folklorne dejavnosti tiče, ponudijo že izdelane odrske postavitve, ki jih potem lažje prenesejo v svoje okolje. Spoznavanje plesov je pomembno, a če želimo, da ti plesi kakovostno zaživijo na odru, potem je dobro, da jih postavimo v okvir, ki ga bodo vodje skupin brez večjih težav prenesli na svoje plesalce. Seminarji v tujini so in morajo biti drugačni kot seminarji v Sloveniji, kajti le prilagajanje vsakokratnim družbenim razmeram lahko zagotovi učinkovitost dela.

Za celotno letošnjo organizacijo naj se ob koncu v imenu udeležencev zahvalim Anici Kraner, predsednici že omenjenega društva, ki je posvet v Berlinu organizirala. Pomenil je vrhunec slovenske ljubiteljske kulturne ustvarjalnosti in poustvarjalnosti, poleg tega pa je omenjena poskrbela, da smo se prav vsi gostje v njihovem "hramu" počutili udobno in prijetno.

